

JEREMIJINE TUŽBALICE

1

2

3

4

5

ПОГЛАВЉЕ 1

Kako sedi sam, posta kao udovica, grad koji beše pun naroda! Velik medju narodima, glava medju zemljama potpade pod danak!

² Jednako plače noću, i suze su mu na obrazima, nema nikoga od svih koji ga ljubljahu da ga poteši; svi ga prijatelji njegovi izneveriše, postaše mu neprijatelji.

³ Iseli se Juda od muke i ljutog ropstva; sedi medju narodima, ne nalazi mir; svi koji ga goniše stigoše ga u tesnacu.

⁴ Putevi sionski tuže, jer niko ne ide na praznik; sva su vrata njegova pusta, sveštenici njegovi uzdišu, devojke su njegove žalosne, i sam je jadan.

⁵ Protivnici njegovi postaše glava, neprijateljima je njegovim dobro; jer ga Gospod ucveli za mnoštvo bezakonja njegovog; deca njegova idu u ropstvo pred neprijateljem.

⁶ I otide od kćeri sionske sva slava njena; knezovi su njeni kao jeleni koji ne nalaze paše; idu nemoćni pred onim koji ih goni.

⁷ Opominje se Jerusolim u mucij svojoj i u jadu svom svih milina što je imao od starine, kad pada narod njegov od ruke neprijateljeve, a nikoga nema da mu pomogne; neprijatelji gledaju ga i smeju se prestanku njegovom.

⁸ Teško sagreši Jerusolim, zato posta kao nečista žena; svi koji su ga poštovali preziru ga, jer videše golotinju njegovu; a on uzdiše, i okreće se natrag.

⁹ Nečistota mu beše na skutovima; nije mislio na kraj svoj; pao je za čudo, a nema nikoga da ga poteši. Pogledaj, Gospode, muku moju, jer se neprijatelj poneo.

¹⁰ Neprijatelj poseže rukom na sve drage stvari njegove, i on gleda kako narodi ulaze u svetinju njegovu, za koje si zapovedio da ne dolaze na sabor Tvoj.

¹¹ Sav narod njegov uzdiše tražeći hleba, daju dragocene stvari svoje za jelo da okrepe dušu. Pogledaj, Gospode, i vidi kako sam poništen.

¹² Zar vam nije stalo, svi koji prolazite ovuda? Pogledajte i vidite, ima li bola kakav je moj, koji je meni dopao, kojim me ucveli Gospod u dan žestokog gneva svog.

¹³ S visine pusti oganj u kosti moje, koji ih osvoji; razape mrežu nogama mojim, obori me nauznakom, pustoši me, te po vas dan tužim.

¹⁴ Svezan je rukom njegovom jaram od greha mojih, usukani su i dodjoše mi na vrat; obori silu moju; predade me Gospod u ruke, iz kojih se ne mogu podignuti.

¹⁵ Polazi Gospod sve junake moje usred mene, sazva na me sabor da potre mladiće moje; kao groždje u kaci izgazi Gospod devojku, kćer Judinu.

¹⁶ Zato ja plačem, oči moje, oči moje liju suze, jer je daleko od mene utešitelj, koji bi ukrepio dušu moju; sinovi moji propadoše, jer nadvlada neprijatelj.

- ¹⁷ Sion širi ruke svoje, nema nikoga da ga teši; Gospod zapovedi za Jakova, te ga opkoliše neprijatelji; Jerusalim posta među njima kao nečista žena.
- ¹⁸ Pravedan je Gospod, jer se suprotih zapovesti Njegovoj; čujte, svi narodi, i vidite bol moj; devojke moje i mladići moji otidoše u ropstvo.
- ¹⁹ Zvah prijatelje svoje, oni me prevariše; sveštenici moji i starešine moje pomreše u gradu tražeći hrane da okrepe dušu svoju.
- ²⁰ Pogledaj, Gospode, jer mi je tuga, utroba mi se uskolebala, srce se moje prevrće u meni, jer se mnogo suprotih; napolju učini me sirotim mač, a kod kuće sama smrt.
- ²¹ Čuju gde uzdišem, ali nema nikoga da me poteši; svi neprijatelji moji čuše za nesreću moju i raduju se što si to učinio; dovešćeš dan koji si oglasio, te će oni biti kao ja.
- ²² Neka izadje preda te sva zloća njihova, i učini kao što si učinio meni za sve grehe moje; jer je mnogo uzda ha mojih i srce je moje žalosno.

ПОГЛАВЉЕ 2

Kako obastre Gospod oblakom u gnevu svom kćer sionsku! Svrže s neba na zemlju slavu Izrailjevu, i ne opomenu se podnožja nogu svojih u dan gneva svog!

- ² Gospod potre nemilice sve stanove Jakovljeve, razvali u gnevu svom gradove kćeri Judine, i na zemlju obori, oskvrni carstvo i knezove njegove.
- ³ Odbi u žestokom gnevu sav rog Izrailju, obrati natrag desnicu svoju od neprijatelja, i raspali se na Jakova kao oganj plameni, koji proždire sve oko sebe.
- ⁴ Nateže luk svoj kao neprijatelj, podiže desnicu svoju kao protivnik, i pobi sve što beše drago očima; na šator kćeri sionske prosu kao oganj gnev svoj.
- ⁵ Gospod posta kao neprijatelj; potre Izrailja, potre sve dvore njegove, raskopa sve gradove njegove, i umnoži kćeri Judinoj žalost i jad.
- ⁶ Razvali mu ogradu kao vrtu; potre mesto sastancima njegovim; Gospod vrže u zaborav na Sionu praznike i subotu, i u žestini gneva svog odbaci cara i sveštenika.
- ⁷ Odbaci Gospod oltar svoj, omrže na svetinju svoju, predade u ruke neprijateljima zidove dvora sionskih; stade ih vika u domu Gospodnjem kao na praznik.
- ⁸ Gospod naumi da raskopa zid kćeri sionske, rasteže uže, i ne odvrati ruke svoje da ne zatre, i ojadi opkop i zid, iznemogoše skupa.
- ⁹ Utonuše u zemlju vrata njena, polomi i potre prevornice njene; car njen i knezovi njeni među narodima su; zakona nema, i proroci njeni ne dobijaju utvare od Gospoda.
- ¹⁰ Starešine kćeri sionske sede na zemlji i čute, posule su prahom glavu i pripasale kostret; oborile su k zemlji glave svoje devojke jerusalimske.
- ¹¹ Iščileše mi oči od suza, utroba se moja uskolebala, prosipa se na zemlju jetra moja od pogibli kćeri naroda mog, jer deca i koja sisaju obamiru na ulicama gradskim.
- ¹² Govore materama svojim: Gde je žito i vino? Obamiru kao ranjenici na ulicama gradskim, i ispuštaju dušu svoju u naručju matera svojih.
- ¹³ Koga ću ti uzeti za svedoka? S čim ću te izjednačiti, kćeri jerusalimska? Kakvu ću ti priliku naći, da te utešim, devojko, kćeri sionska? Jer je nesreća tvoja velika kao more, ko će te isceliti?
- ¹⁴ Proroci tvoji prorokovaše ti laž i bezumlje, i ne otkrivaše bezakonja tvog da bi odvratili ropstvo tvoje; nego ti kazivaše utvare lažne i koje će te prognati.
- ¹⁵ Pljeskaju rukama nad tobom svi koji prolaze, zvižde i mašu glavom za kćerju jerusalimskom: To li je grad, za koji govorahu da je prava lepota, radost svoj zemlji?

- 16** Razvaljuju usta na te svi neprijatelji tvoji, zvižde i škrguću zubima govoreći: Proždresmo; ovo je doista dan koji čekasmo; dočekasmo, videsmo.
- 17** Učini Gospod šta naumi, ispunj reč svoju, koju kaza odavna; razori nemilice i razveseli tobom neprijatelja, podiže rog protivnicima tvojim.
- 18** Viče srce njihovo ka Gospodu: Zide kćeri sionske, prolivaj potokom suze dan i noć, ne daj sebi mira, i zenica oka tvog da ne staje.
- 19** Ustani, viči obnoć, u početku straže, prolivaj srce svoje kao vodu pred Gospodom, podiži k Njemu ruke svoje za dušu dece svoje koja obamiru od gladi na uglovima svojih ulica.
- 20** Pogledaj, Gospode, i vidi, kome si ovako učinio. Eda li žene jedu porod svoj, decu koju nose u naručju? Eda li se ubija u svetinji Gospodnjoj sveštenik i prorok?
- 21** Leže na zemlji po ulicama deca i starci, devojke moje i mladići moji padoše od mača, pobio si ih u dan gneva svog i poklao ne žaleći.
- 22** Sazvao si kao na praznik strahote moje od svuda, i u dan gneva Gospodnjeg niko ne uteče niti osta. Koje na ruku nosih i othranih, njih mi neprijatelj moj pobi.

ПОГЛАВЉЕ 3

Ja sam čovek koji videh muku od pruta gneva Njegovog.

- 2** Odvede me i opravi me u tamu, a ne na videlo.
- 3** Samo se na me obraća, obraća ruku svoju po vas dan.
- 4** Učini, te mi ostare telo i koža, potre kosti moje.
- 5** Zazida me, i optoči me žučju i mukom.
- 6** Posadi me u tamu kao umrle odavna.
- 7** Ogradi me da ne izađem, i metnu na me teške okove.
- 8** Kad vičem i vapim, odbija molitvu moju.
- 9** Zagradi puteve moje tesanim kamenom, i prevrati staze moje.
- 10** Posta mi kao medved u zasedi, kao lav u potaji.
- 11** Pomete puteve moje, i razdre me, i uništi me.
- 12** Nateže luk svoj, i metnu me streli za belegu.
- 13** Ustreli me u bubrege strelama iz tula svog.
- 14** Postah podsmeš svemu narodu svom i pesma njihova po vas dan.
- 15** Nasiti me gorčinom, opoji me pelenom.
- 16** Polomi mi zube kamenjem, uvali me u pepeo.
- 17** Udaljio si dušu moju od mira, zaboravih dobro.
- 18** I rekoh: Propade sila moja i nadanje moje od Gospoda.
- 19** Opomeni se muke moje i jada mog, pelena i žuč.
- 20** Duša se moja opominje bez prestanka, i poništala se u meni.
- 21** Ali ovo napominjem srcu svom, te se nadam:
- 22** Milost je Gospodnja što ne izgibosmo sasvim, jer milosrdja Njegovog nije nestalo.
- 23** Ponavlja se svako jutro; velika je vera tvoja.
- 24** Gospod je deo moj, govori duša moja; zato ću se u Njega uzdati.
- 25** Dobar je Gospod onima koji ga čekaju, duši, koja ga traži.
- 26** Dobro je mirno čekati spasenje Gospodnje.

- 27 Dobro je čoveku nositi jaram za mladosti svoje.
- 28 Sam će sedeti i ćutati, jer Bog metnu breme na nj.
- 29 Metnuće usta svoja u prah, eda bi bilo nadanja.
- 30 Podmetnuće obraz svoj onome koji ga bije, biće sit sramote.
- 31 Jer Gospod ne odbacuje za svagda.
- 32 Jer ako i ucveli, opet će se i smilovati radi mnoštva milosti svoje.
- 33 Jer ne muči iz srca svog ni cveli sinove čovečje.
- 34 Kad gaze nogama sve sužnje na zemlji,
- 35 Kad izvrću pravicu čoveku pred Višnjim,
- 36 Kad čine krivo čoveku u parnici njegovoj, ne vidi li Gospod?
- 37 Ko je rekao što i zbilo se, a Gospod da nije zapovedio?
- 38 Ne dolaze li i zla i dobra iz usta Višnjeg?
- 39 Zašto se tuži čovek živ, čovek na kar za grehe svoje?
- 40 Pretražimo i razgledajmo pute svoje, i povratimo se ka Gospodu.
- 41 Podignimo srce svoje i ruke k Bogu na nebesima.
- 42 Zgrešismo i nepokorni bismo; Ti ne praštaš.
- 43 Obastro si se gnevom, i goniš nas, ubijaš i ne žališ.
- 44 Obastro si si se oblakom da ne prodre molitva.
- 45 Načinio si od nas smetlište i odmet usred tih naroda.
- 46 Razvaljuju usta svoja na nas svi neprijatelji naši.
- 47 Strah i jama zadesi nas, pustošenje i zatiranje.
- 48 Potoci teku iz očiju mojih radi pogibli kćeri naroda mog.
- 49 Oči moje liju suze bez prestanka, jer nema odmora,
- 50 Dokle Gospod ne pogleda i ne vidi s neba.
- 51 Oko moje muči mi dušu radi svih kćeri grada mog.
- 52 Teraju me jednako kao pticu neprijatelji moji nizašta.
- 53 Svališe u jamu život moj i nabacaše kamenje na me.
- 54 Dodje mi voda svrh glave; rekoh: Pogiboh!
- 55 Prizivah ime Tvoje, Gospode, iz jame najdublje.
- 56 Ti ču glas moj; ne zatiskuj uha svog od uzdisanja mog, od vike moje.
- 57 Pristupao si kad Te prizivah, i govorio si: Ne boj se.
- 58 Raspravljao si, Gospode, parbu duše moje, i izbavljao si život moj.
- 59 Vidiš, Gospode, nepravdu koja mi se čini; raspravi parbu moju.
- 60 Vidiš svu osvetu njihovu, sve što mi misle.
- 61 Čuješ rug njihov, Gospode, sve što mi misle,
- 62 Šta govore oni koji ustaju na me i šta namišljaju protiv mene po vas dan.
- 63 Vidi, kad sedaju i kad ustaju, ja sam im pesma.
- 64 Plati im, Gospode, po delima ruku njihovih.
- 65 Podaj im uporno srce, prokletstvo svoje.
- 66 Goni ih gnevom, i istrebi ih ispod nebesa Gospodnjih.

- K**ako potamne zlato, promeni se čisto zlato? Kamenje je od svetinje razmetnuto po uglovima svih ulica.
- ² Dragi sinovi sionski, cenjeni kao najčistije zlato, kako se cene zemljani sudovi, kao delo ruku lončarevih!
- ³ I zveri ističu sise svoje i doje mlad svoju, a kći naroda mog posta nemilostiva kao noj u pustinji.
- ⁴ Jezik detetu koje sisa prionu za grlo od žeđi; deca ištu hleba, a nema nikoga da im lomi.
- ⁵ Koji jedjahu poslastice, ginu na ulicama; koji odrastoše u skerletu, valjaju se po bunjištu.
- ⁶ I kar koji dopade kćeri naroda mog veći je od propasti koja dopade Sodomu, koji se zatre u času i ruke se ne zabaviše oko njega.
- ⁷ Nazireji njeni behu čistiji od snega, belji od mleka; telo im beše crvenije od dragog kamenja, glatki kao safir.
- ⁸ A sada im je lice crnje od uglja, ne poznaju se na ulicama; koža im se prilepila za kosti, osušila se kao drvo.
- ⁹ Bolje bi onima koji su pobijeni mačem nego onima koji mru od gladi, koji izdišu ubijeni od nestašice roda zemaljskog.
- ¹⁰ Svojim rukama žene žalostive kuvaše decu svoju, ona im biše hrana u pogibli kćeri naroda mog.
- ¹¹ Navrši Gospod gnev svoj, izli žestoki gnev svoj, i raspali oganj na Sionu, koji mu proždre temelje.
- ¹² Ne bi verovali carevi zemaljski i svi stanovnici po vasiljenoj da će neprijatelj i protivnik ući na vrata jerusalimska.
- ¹³ Ali bi za grehe proroka njegovih i za bezakonja sveštenika njegovih, koji prolivahu krv pravedničku usred njega.
- ¹⁴ Lutahu kao slepci po ulicama, kaljahu se krvlju, koje ne mogahu da se ne dotiču haljinama svojim.
- ¹⁵ Odstupite, nečisti, viču im, odstupite, odstupite, ne dodevajte se ničega. I odlaze i skitaju se; i među narodima se govori: Neće se više staniti.
- ¹⁶ Gnev Gospodnji raseja ih, neće više pogledati na njih; ne poštuju sveštenika, nisu žalostivi na starce.
- ¹⁷ Već nam oči iščileše izgledajući pomoć zaludnu; čekasmo narod koji ne može izbaviti.
- ¹⁸ Vrebaju nam korake, da ne možemo hoditi po ulicama svojim, približi se kraj naš, navršiše se dani naši, dodje kraj naš.
- ¹⁹ Koji nas goniše, behu lakši od orlova nebeskih, po gorama nas goniše, u pustinji nam zasedaše.
- ²⁰ Disanje nozdrva naših, pomazanik Gospodnji, za kog govorasmo da ćemo živeti pod senom njegovim među narodima, uhvati se u jame njihove.
- ²¹ Raduj se i veseli se, kćeri edomska, koja živiš u zemlji Uzu! Doći će do tebe čaša, opićeš se, i otkrićeš se.
- ²² Svrši se kar za bezakonje tvoje, kćeri sionska; neće te više voditi u ropstvo; pohodiće tvoje bezakonje, kćeri edomska, otkriće grehe tvoje.

ПОГЛАВЉЕ 5

- O**pomeni se, Gospode, šta nas zadesi; pogledaj i vidi sramotu našu.
- ² Nasledstvo naše privali se tudjincima, domovi naši inostrancima.
- ³ Postasmo sirote, bez oca, matere naše kao udovice.
- ⁴ Svoju vodu pijemo za novce, svoja drva kupujemo.
- ⁵ Na vratu nam je jaram, i gone nas; umoreni nemamo odmora.
- ⁶ Pružamo ruku k Misircima i Asircima, da se nasitimo hleba.
- ⁷ Oci naši zgrešiš, i nema ih, a mi nosimo bezakonja njihova.
- ⁸ Robovi nam gospodare, nema nikoga da izbavi iz ruku njihovih.
- ⁹ Sa strahom za život svoj od mača u pustinji donosimo sebi hleb.
- ¹⁰ Koža nam pocrne kao peć od ljute gladi.
- ¹¹ Sramote žene na Sionu i devojke po gradovima Judinim.
- ¹² Knezove vešaju svojim rukama, ne poštuju lice staračko.
- ¹³ Mladiće uzimaju pod žrvnje, i deca padaju pod drvima.
- ¹⁴ Staraca nema više na vratima, ni mladića na pevanju.
- ¹⁵ Nesta radosti srcu našem, igra naša pretvori se u žalost.
- ¹⁶ Pade venac s glave naše; teško nama, što zgrešismo!
- ¹⁷ Stoga je srce naše žalosno, stoga oči naše potamneše,
- ¹⁸ Sa gore Siona, što opuste, i lisice idu po njoj.
- ¹⁹ Ti, Gospode, ostaješ dovek, presto Tvoj od kolena do kolena.
- ²⁰ Zašto hoćeš da nas zaboraviš dovek, da nas ostaviš zadugo?
- ²¹ Obrati nas, Gospode, k sebi, i obratićemo se; ponovi dane naše kako behu pre.
- ²² Jer eda li ćeš nas sasvim odbaciti i gneviti se na nas veoma?

For other languages please go to www.wordproject.org